

Ziyaretçi - 3 (15 yaşındaki bir genç kızın günlüğünden)

Yörüngesi Dünya'ya yönelmiş, küçük ama çok hızlı bir gök cismi son anda fark edilmiş ve hakkında yeterli bilgi alınmadan Güneş'in arkasına geçerek gözden kaybolmuştur.

Sonunda bitmez gibi görünen saatler geçti ve cisim Güneş'in arkasından çıkıp yüzünü yeniden gösterdi. Dünyanın bütün teleskopları, kameraları ve gözleri üzerindeydi artık, bütün bilgisayarlar onunla uğraşıyordu. Yörüngesini (bu sefer kesin olarak) hesaplamaları uzun sürmedi: Dünya'yı sıyrıp geçecekti.

O gün düzenlediğimiz partiyi ömrümün sonuna kadar unutmayacağım. Adeta yeniden doğmuştuk hepimiz. Bulutların çok üstündeydik, hem de kimyasal yardım almadan. (Zaten stoklar o güne kadar bitmişti.)

Nasıl olmuştu bu iş? Acaba yörüngeyi baştan mı yanlış hesaplamışlardı? Yoksa Güneş'in arkasındayken yörünge mi değişmişti? Kurtarıcımızın adı neydi? Güneş patlamaları mı? Kuyruklu yıldız etkisi mi? Işık basıncı mı? Yerçekiminin yüksek hızlı cisimlere daha az etki etmesi mi? Uzay tozunun sürtünme kuvveti mi?

Gece boyunca arkadaşlarımızın bu saçma kuramlarını çürütmeye çalıştım. Ama benimkinin onlara bin kat daha saçma geldiğini de belirtmeliyim.

Olasılık hesaplarına bakılırsa Ziyaretçi'miz rüzgârda savrulan bir kum tanesi değildi. Yüzyıllardır aradığımız Dünya dışı uygarlıklardan biri bizi keşfetmiş ve bu Ziyaretçi'yi göndermiş olmalıydı. Belki onlar da Dünya'ya çarpacağını son anda fark edip ufak bir düzeltme yapmışlardı ya da bu düzeltmeyi Güneş'e en yakın olduğu, en uygun anda yapmayı baştan planlamışlardı. (Veya ilk yapılan gözlemler hatalıydı, yörünge hep böyleydi)

Hepsi aynı kapiya çıkıyordu: Üzerimize gelen bir suikastçi değil daha ziyade elçi veya keşifçiydi. Uzay-zamanda bir sıçrama yapmış olmalıydı. Bu hem bir anda yakınlığımızda "belirmesini" hem de "komşularımızın" bizden çok daha ileri bir teknolojiye sahip olmalarına rağmen düzeltme yapmak durumunda kalmalarını açıklar.

Sabah olduğunda benim gibi düşünen başkalarının da olduğunu, hele de bazılarının bilim insanı olduğunu öğrenince çok mutlu oldum. Çoklugerçek kültürünün resmi görüşü olmuştu bu.

Hemen simülasyonları geriye doğru çalıştırıp Ziyaretçi'nin nereden geldiğini bulmaya çalıştık. Ama yakınlardaki bir yıldız sisteminden gelmiyordu, uzakları hesaplamak için de (evet, bildiniz) yeterince veri yoktu.

(Bu cümleyi söyleyenleri boğazlamak istiyorum.) Tabii ki bu durum meraklı amatörlerin eldeki verileri genelleyerek ve eksikleri "mantıklı" tahminlerle tamamlayarak simülasyonu milyonlarca yıl geriye götürmesini engellemedi. Herkesin favori bir yıldız vardı galakside Ziyaretçi'ye yuva olabilecekti. Hele bir tanesi, zamanda yeterince geriye gidersek, Samanyolu'nun çevresinde atılan tam bir turdan sonra, cisimle Güneş Sistemi'nin yörüngelerinin yine kesiştiğini söylüyordu. Yani mesajı bize milyonlarca yıl önceki atalarımız göndermiş olmalıydı.

Bu spekülasyon (ve ondan da garip yüzlercesi) belli ki uzunca bir süre tartışılacaktı, ama şimdi cisim ufukta belirmiş ve tüm insanlık, hipnotize olmuş gibi gözlerini ona dikmişti. Müthiş hızından dolayı bir saatten kısa bir süre çıplak gözle görülebilecekti. Dünya'nın o sırada gece olan yarısında olmadığım ve bu muhteşem gösteriyi evimden seyrebileceğim için çok mutluydum.

Cisim gözle görünür bir hızda büyüyordu. Hesaplar 20-30 km yüksekten geçeceğini gösteriyordu ama yine de panik başlamıştı. Neyse ki Dünya'ya en çok yaklaşacağı nokta (sıfır noktası) okyanusun üstündeydi. Bizim evden görünen manzara da süperdi, özellikle de cismin görünen büyüklüğü Güneş'ininki geçtikten sonra. Ama sıfır noktasındaki görüntü inanılmazdı. Son derece sessiz (çünkü kendi sesi arkasından yetişemiyordu), son derece hızlı, üzerinize gelen ve gök yüzünün yarısını kaplayan bir şey düşünün. Sonra Güneş'i de kapattığını ve havanın karardığını hayal edin. Belki uzun zaman önce dinazorların ne hissettiğini anlayabilirsiniz.

Uzayın derinliklerinden gelen Ziyaretçi, Dünya'nın dışında da bir şeyler bulunduğunu, aslında bu kocaman sistemde yuvamızın ne kadar küçük, önemsiz ve kırılabilir olduğunu bize hatırlattıktan sonra fazla oyalanmadan gitti. Hayır, son anda hız kesip iniş panellerini açmadı. Dünya'ya istilacı uzaylılar getirmedeği gibi, onca gönüllüye rağmen, Dünya'dan da incelenmek üzere örnek almadı.

Bense bir kaç gün öncesine göre tanınmayacak kadar değişmiştim. Dünyanın ve yaşamının ne kadar güzel olduğunu anlamamın yanı sıra bir de amacım vardı artık: Bilim insanı olup hayatımı bu gizemi çözmeye adanmış istiyordum.

